

عنوان مقاله:

بررسی و نقش کیفی مجموعه های اقامتی تفریحی در راستای تقویت گردشگری و ارتقای سطح تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا خسرو نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز گروه معماری نطنز ایران

انسیه قربانی نیا - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق قیامدشت تهران ایران

خلاصه مقاله:

شهر زمانی زنده است که تمایل بشر به حیات اجتماعی، جامعه مدنی و زندگی شهری در آن جریان داشته باشد وجود فضاهایی که ملاقات ها در آن صورت میگیرد، رفتارهای اجتماعی و هنجارهای عمومی شکل می پذیرد. وجود مجموعه ای که نیاز ها و خواسته ها و انتظارات افراد استفاده کننده از فضا به عنوان اولویت ضروری بنظر می رسد. مجموعه اقامتی، تفریحی با هدف خدمت به کسانی که به دور از محیطی یکنواخت ساعاتی را برای گذراندن اوقات فراغت نیاز دارند پاسخی مثبت دهد و با ایجاد یک فضای سرزنده و پویا باعث جذب و تحرک اقتصادی بیشتری شود و تبدیل به یکی از نقاط جاذبه شهری، مجموعه ای که فقدان آن در شهرها احساس می شود. هدف از این مجموعه خلق فضایی مطلوب است که تعاملات و تجربیات زندگی شهری در قالب یک فضای شهری عریض تر و شفاف تر باشد. میزان موفقیت یک مجموعه اقامتی-تفریحی نسبت مستقیم با میزان جذابیت، کشش و برآورده ساختن نیازهای مراجعین آن دارد. تمرکز این گونه فضاهای خدماتی شهری در یک مجموعه باعث صرفه جویی در مکان و زمان میشود. در این راستا سعی بر آن است که به بررسی روابط اجتماعی و ارتباطات و شهر بعنوان بستر اجتماعی پرداخته شود همچنین از عملکردهای تفریحی نیز به منظور پاسخ به نیاز شهروندان به فضا ها و امکاناتی برای گذراندن فراغت، فضاهایی همگانی و صمیمی، باتوجه به کمبودهای موجود و شکل دادن نظام فضاهای مربوط به زندگی عمومی و بهره گیری شود

کلمات کلیدی:

فضای اقامتی، فضای عمومی شهری، تعاملات اجتماعی، توسعه گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414066>

